

Minister, at jeg synes, han har fuldkommen Uret i sit Angreb paa den tidligere Indenrigsminister og hele det Styre, der var under Krigen. Jeg synes ikke, den højtærede Landbrugsminister kan staa sig ved at rette dette Angreb og ved at sige, at den Understøttelsespolitik, som er blevet ført, var farlig, det vil i Virkeligheden sige: var ganske urigtig og burde ikke have fundet Sted, i hvert Fald ikke tilnærmelsesvis i det Omfang, som Tilfældet var. Jeg vil sige til den højtærede Minister, at samtlige Krigens Lovforanstaltninger blev vedtaget med Tilslutning fra alle Partier her paa Rigsdagen. Venstre og det konservative Folkeparti havde Flertallet i Landstinget, de stemte for samtlige Love; Lovene fik undertiden en helt anden Karakter, end vi vilde, de skulde have haft, men de stemte for Lovene og gjorde dem i hvert Fald i mange Tilfælde slettere, end de vilde være blevet, hvis vi alene havde kunnet forme dem. Det er da heller ikke rigtigt af den højtærede Landbrugsminister at rette en saa voldsom Kritik, som han har gjort, mod Administrationen af Kornloven. Thi Venstre var ogsaa med i den Administration. Det ærede Medlem Hr. Pinstrup var med i Administrationen. Han sad som et skattet Medlem, jeg kunde næsten sige som en Embedsmand, i Ernæringsraadet og var med til at administrere Kornlovene, som begge de nuværende Regeringspartier, det konservative Folkeparti og Venstre, havde stemt for, og de Fejl, der eventuelt kan være begaaet der, har det ærede Medlem Hr. Pinstrup sit Ansvar for. Utvivlsomt blev der begaaet Fejl under Krigen baade af Regeringen og af de Folk, der var sat til at administrere de forskellige Love; det kunde ikke være anderledes. Men nu bag efter er det saa uhyre let at pege Fingre ad Foranstaltninger, der blev truffet i den Tid.

Men vender vi saa Blikket til de Herrer, der nu staar for Styret, og ser Resultatet af den Virksomhed, de har udfoldet i de to Aar, de har haft den Fornøjelse at regere, og i en vanskelig Tid, tror jeg, man maa erkende, at de ikke er kommet særlig godt fra det. Den uhyre Arbejdsløshed, der har været her i Landet, midt i Sommerens bedste Tid over 50 000 arbejdsløse . . . (Indenrigsministeren [Kragh]: Som i alle andre Lande.) . . . det skal jeg svare den

højtærede Indenrigsminister paa — 100 000 arbejdsløse om Vinteren, ingen Udsigt til, at der kan blive varig Bedring i de nærmeste Maaneder, vidner sandelig ikke om, at de Herrer, som nu staar for Styret, har haft Overblik over Tingene og har evnet at lægge Forholdene til Rette saaledes, at nu bliver alt godt. Nej, de har maattet drage Lære af de Forhold, de er gaaet ind i, de har maattet erkende, at de ingenlunde magtede at varetage alle Opgaver, saaledes at der ikke kunde rejses Kritik imod dem.

I sin Afbrydelse til mig sagde den højtærede Indenrigsminister, at i andre Lande er der ogsaa Arbejdsløshed. Ja, i andre Lande handlede man under Krigstiden, hvad Krigsforanstaltningerne angik, paa samme Maade som her i Landet. Det ser man, hvad enten man vender Blikket mod Nord, Syd eller Vest: overalt, hvor forskellig Karakter end Regeringerne var af, traf man samme Foranstaltninger, satte Maksimalpriser paa Varer, saa det var muligt for Befolkningens brede Lag overhovedet at komme over Dyrtiden. Det var nødvendigt, og jeg føler mig overbevist om, at en hvilken som helst Regering, der vilde have følt blot noget Ansvar overfor Befolkningen, vilde have været nødsaget til at træffe en stor Del af samme Foranstaltninger, som vi traf. Men det er let nu bagefter at pege Fingre ad de Mænd, der den Gang stod for Styret, og havde et besværligt Arbejde med at faa Tingene til at gaa paa rette Maade. Det var ulige lettere den Gang at stille sig paa et kritisk Stade og gøre alle mulige Indvendinger uden dog til syvende og sidst at turde tage Ansvaret for at gaa imod Foranstaltningerne, naar Afgørelsen skulde træffes her i Rigsdagen. Saa kom Kritikken igen bagefter, og dette Arbejde kronedes for saa vidt ogsaa med Held, som man i 1920 fandt Tiden moden til at plukke Frugterne deraf. Men nu er jeg ikke sikker paa, at de Herrer er saa glade ved, at de endelig har faaet det Resultat tilvejebragt. Nu, de selv sidder midt i Vanskelighederne, kan man af og til høre, at de allerede er trætte. Jeg forstod paa den højtærede Landbrugsminister, da han talte her, at han følte sig træt i sin Stilling; det var ikke med nogen særlig Glæde, han var gaaet ind til det Afviklingsarbejde, der var blevet ham paalagt, og jeg skulde tage meget fejl, om ikke den højtærede